

[Handelsministeren.]

henstilling, som blev vedtaget på Nordisk Råds seneste møde i Helsingfors om de nordiske landes samarbejde i forbindelse med bestræbelserne på at skabe det store europæiske marked. Drøftelserne i Helsingfors viste, at der fra alle sider var tilslutning til bestræbelserne for at nå denne brede løsning. Regeringen vil i den kommende tid, sådan som det har været tilfældet især i de seneste måneder, opretholde den nærmeste kontakt med de nordiske lande med henblik på at sikre et nordisk samarbejde på det markedspolitiske område.

Der er meget, der tyder på, at Norge i løbet af kort tid vil søge medlemskab af De europæiske Fællesskaber, og Danmark vil hilse det skridt velkommen.

Sverige ønsker aktivt at deltage i samarbejdet for at skabe et fælles økonomisk marked i Europa og har erklæret sig rede til at forhandle om en tilslutning til Fællesskaberne på en måde, som er forenelig med den svenske neutralitetspolitik. Vi har fuld forståelse for, at Sverige ønsker nøje at overveje formen for sin tilslutning til fællesmarkedet. For det nordiske samarbejdes skyld håber vi, at Sverige hurtigst muligt gennem forhandlinger vil søge afklaret, hvilke muligheder der under disse betingelser består for en svensk tilslutning til fællesmarkedet.

Finland har som bekendt sine særlige problemer. Alligevel har det været muligt at finde en praktisk løsning på spørgsmålet om Finlands forhold til EFTA uden at krænke de særlige hensyn, der gør sig gældende for Finland. Danmark vil yde sin fulde støtte til de finske bestræbelser for også i den nye situation at finde frem til en løsning, sådan at Finland ikke afskæres fra udviklingen inden for et udvidet europæisk fællesskab. Jeg tror, at andre europæiske lande både i øst og i vest vil indtage en forstående holdning over for dette land, der jo fører en klog politik. Finland har været gennem svære prøvelser i sin historie; det ville være stor skade, om der ikke kunne findes praktiske løsninger til varetagelse af Finlands rimelige tarv.

Herefter vil jeg vende mig til de danske problemer og ganske kort give en oversigt over de mere håndgribelige økonomiske og handelsmæssige grunde, som for mig gør

deltagelse i et udvidet europæisk samarbejde til noget selvfølgeligt.

Danmarks udenrigshandel, som er af helt afgørende betydning for vor økonomi, er stærkt koncentreret på netop de lande, som i dag er medlemmer af fællesmarkedet og af EFTA. Udviklingen i den tid, Danmark har været medlem af EFTA, har vist, at dansk industri formår at gøre sig godt gældende på et stort marked. Den udvikling, som det danske industrierhverv har gennemløbet gennem de sidste 10 år, er ud fra ethvert synspunkt imponerende. Det er næppe overdrevent at sige, at næppe noget andet EFTA-land har haft en så stærk fremgang med hensyn til industrieksporten som Danmark. I dag er situationen den, at ca. halvdelen af væksten i produktionen inden for jern- og metalindustrien sælges til udlandet. For 10 år siden var kun en femtedel den eksportandel, vi havde af væksten i jern- og metalindustrien. Vor afhængighed af eksportmarkederne er altså stadig stigende. Denne udvikling skyldes til en vis grad afviklingen af handelsrestriktionerne inden for EFTA, men har samtidig været lettet af en gunstig konjunkturudvikling i den vestlige verden. Der er en afgørende forskel på væksten i eksporten til EFTA-landene og til andre dele af verden. Eksporten til EEC er også vokset betydeligt, først og fremmest som følge af den stærke økonomiske ekspansion i fællesmarkedslandene, men i den seneste tid er den del af vor industrieksport, som går til fællesmarkedet, stagneret, formentlig som følge både af en vis konjunkturafdæmpning og af den stigende forskelsbehandling som følge af gennemførelsen af fællesmarkedets toldunion, og det må befrygtes, at denne forskelsbehandling vil gøre sig endnu stærkere gældende i de kommende år, når toldunionen inden for fællesmarkedet fuldbyrdes den 1. juli 1968.

Dansk landbrugseksport har trods den stærke udvikling af industrieksporten naturligvis fortsat den største betydning for vort lands økonomi. Vi er stadig verdens største eksportør af forædlede animalske landbrugsvarer. Mere end nogen anden erhvervssektor i Europa har dansk landbrug følt de skadelige virkninger af at stå uden for fællesmarkedet. Vor landbrugseksport til de seks er stagneret i en periode, hvor handelen